

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS

KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO

IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ

DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

STALINO KELIU

Eina nuo 1946 metų

Kupiškis,

1961 m. kovo 4 d.

Šeštadienis

Nr. 19 (1502)

Kaina 2 kap.

•MOKYKIMĖS IŠ „SALAMIESČIO“ kolūkio žemdirbių

Neseniai rajono laikraštyje „Stalino keliu“ dinėmis kultūromis bus buvo atspausdinta medžiaga apie „Salamiesčio“ kolūkio žemdirbių priemonės toliau didinant ir plečiant žemės ūkio gamybą. Čia „Salamiesčio“ kolūkio žemdirbiai, valdyba papasakojo, ką jie daro ir ką ateityje darys, kad kolūkyje metai iš metų didėtų laukų derlingumas, būtų pagaminama vis daugiau ir daugiau gyvulininkystės produktų. Reikia pasakyti, kad kolūkio žemdirbiai šioje srityje sukaupė nemažą patirtimą, ir iš jų visiems rajono kolūkiams yra ko pasimokyti.

Jeigu visuose rajono kolūkiuose būtų pasiekiami tokie rezultatai laukininkystėje ir gyvulininkystėje, kaip „Salamiestyje“, tai visame rajone būtų pagaminama du kartus daugiau gyvulininkystės produktų, trigubai padidėtų grūdų gamyba. Taigi, salamiestiečių pavyzdžiu reikia dirbti visuose rajono kolūkiuose ir kovoti už žemės ūkio produktų gamybos padidinimą.

Kaipgi dirba salamiestiečiai? Visų pirma kolūkyje išvystytas grūdų ūkis. Ir toliau imamas visų priemonių jų gamybai didinti. Trečioje laukininkystės brigadoje, kur brigadininku dirba Jonas Gasparyčius, vidutinis grūdinių kultūrų derlingumas visame pasėlių plote siekė iki 20 cent iš hektaro. O 12 hektarų plote vidutinis miežių derlius siekė po 28 cent iš ha. Kolūkyje septynmečio pabaigoje grūdų gamybą numatoma padidinti du kartus. Salamiestiečiai tikrai geri šeiminkai. Pas juos žiemkenčiai sudaro iki pusės visų grūdinių kultūrų pasėlių. Grūdams žiemkenčiai sėjami užimtus pūdymus ir į tuos plotus, kur vlenierius dvejus metus buvo doblilenos. Birželio pabaigoje, nuėmus pirmąją žolę, šios doblilenos nulėkščiuojamos ir negiliai aparialamos. Rugpjūčio viduryje atliekamas šių dirvų kartojimas. Žiemkenčiai visuomet sėjami rugsėjo pradžioje. Užimtieji pūdymai laiku parngiami ir įdirbami. Dabar didžioji dalis tiek pūdymų, tiek doblilenų, kur bus sėjami žiemkenčiai, patrešiama mėšlu. Nenuostabu, kad gaunami gausūs ir pastovūs žiemkenčių derliai. O kaip visiems žinoma, žiemkenčiai yra grūdų ūkio pagrindas: tuomet turima daug pašarų, daug šiaudų. Tuo pačiu tvartuose gyvuliai primina daug mėšlo.

Jau šiais metais kolūkyje kiekvienam arlamos žemės hektarui teks po 10 tonų organinių trąšų. Labai svarbu, kaip parodė salamiestiečių patirtimas, tinkamai panaudoti šias trąšas. Į tuos plotus, kur sodinami cukriniai runkeliai, kukurūzai, jie mėšlą išveža rudenį ir jį apariala. Mėšlui dauginti, maišant jį su durpėmis, įrengiami specialūs diendaržiai.

Kada kolūkyje pagaminama daug grūdų, gyvulių šėrimui išauginamas gausus cukrinių runkelių, kukurūzų derlius, sudaromos visos sąlygos gyvulininkystės produktų gamybai didinti. Taigi, visiems iš salamiestiečių yra daug ko pasimokyti. Jų pavyzdžiu dirbant, jau šiais metais rajone galima dvigubai padidinti žemės ūkio produktų gamybą.

AČIU TARYBŲ VALDŽIAI

Gyvenimas manęs neglostė. Visai kitas gyvenimas nuo dar visai maža būdama, o miao švito, kada Lietuvoje susikūrė tarnauti pas buožes, kurie Tarybų valdžia. Aš laiminga. Jiulpdavo paskutinius gyvybės Tiesiog džiaugiamos netelpa syvus. Tiesiog darbininkui net žirdyje. Mano dukrelės Petrutė valgyti galėdavo. Būdavo, paduos ant stalo šaltų bulvių ir rūgštaus pieno, ir džiaukie, stengiuosi padirbėti kolūkyje. kad geras. O dirbti reikdavo nuo saulės tekėjimo iki sutemų. Dvylika metų vargą vargėlį nešiau. Mano brolis Povilas nuo nepatekiamai sunkaus darbo net pasimirė.

U. JASIŪNIENĖ
„Pakupio“ kolūkio narė

Rytoj, kovo 5 d., —
VISI ! RINKIMUS!

UŽ KĄ MES BALSUOJAME MŪSŲ PATRIOTINĖ PAREIGA

Kai pažvelgi į gimtuosius klonius, neįprastai anksti šimet bundančius tėviškės laukus, negali nesidžiaugti, negali nesididžiuoti. Kokie jie platus! Kiek erdvės! Nei rėžio, nei rėželio! Ir visa tai

Aš balsuoju už Tarybų valdžią

Beveik neprisimenu buržuazijos valdymo metų. Bet iš senesnių žmonių pasakojimų gerai žinau, kad tai buvo fabrikantams, dvarininkams, buožėms ir kunigams patys laimingiausi metai, o darbo žmogui — nedarbas ir skurdas. Jeigu ne Tarybų valdžia, matyt, ir man būtų tekę kur nors bernauti, o gal net ir be darbo skursti.

Laimingi mes šiandien. Laimingi, kad gyvename Tarybų šalyje, kur darbo žmogui suteiktos visos teisės. Dirbu aš pramkombinato mechaninėse dirbtuvėse šaltkalviu. Nuo pat vaikystės pamėgau šaltkalviystę ir esu be galo laimingas, kad galiu dirbti mėgstamą darbą.

Mes iš savo tarpo kandidatais rinkimams į vietines Tarybas iškėlėme geriausius darbo draugus, geriausius gamybininkus — Juozą Povilonį, Sofiją Skupiënę, Bronių Karpavičių, Kazį Grigą ir kitus.

A. MARTINONIS
Pramkombinato mechaninių dirbtuvių šaltkalvis

atnešė Tarybų valdžią

Aš, kaip senesnės kartos žmogus, puikiai prisimenu buržuazinę valdžią. Gerai atsimenu ir jos atstovus, „tautos šulus“, „galvas“. Tik dvarininkai, buožės ir jų pakalikai buvo sulindę į valdžią ir apskritį savivaldas. Už tai ir nenuostabu, kad jie vien ir tegynė buržuazijos interesus.

Nustanginę į vakarus, dar ir dabar kai kurie ponai pliauškia apie gerus „anuos laikus“. Deja, jiems jau nebepavyks apgauti Lietuvos liaudies! Mes gerai žinome, kas jie.

Tarybų valdžia — darbo žmonių atstovų valdžia. Tik tarybinės santvarkos dėka gimė gyvybingas kolūkinis gyvenimas, milžino žingsniais į priekį žengia pramonė.

Štai kodėl geriausius gamybininkus — darbininką Bronių Augustauską, kolūkietę Oną Marcinkevičienę, („Perгалės“ kolūkis), traktorininką Vytautą Kopustą („Mituvo“ kolūkis), traktorininką Algirdą Martinką („Vienybės“ kolūkis) ir daugelį daugelį kitų darbo žmones iškėlė kandidatais rinkimams į vietinių Tarybų deputatus.

P. LISAS
Pensininkas

Ataskaitos ir rinkimai kolūkiuose

Darbščių žmonių daug, o kolūkis atsilieka

— «Sakalas» — rajono aruodas, — taip kalbama apie «Sakalo» kolūkį, turint mintyje šios artelės žemių derlingumą. Darbštūs čia ir žmonės, myli jie savo darbą, gimtuosius laukus. Tai kodėl gi šiame kolūkyje atsilieka žemės ūkio produktų gamyboje, neįvykdomi socialistiniai išpareigojimai?

Neseniai įvykusiame ataskaitiniame rinkiminiame susirinkime kolūkiečiai išaiškino, kad pagrindinis gamybos stabdys buvo valdybos apslėidimas, neūkiškai organizuojami darbai, nesirūpinimas kolūkiečių darbo sąlygų gerinimu.

Nebloga derlių praėjusiais metais išaugino artelės žemdirbiai. Tačiau grūdinių kultūrų, šakniavaisių derlius laiku buvo nuimtas ir suvežtas tik III brigadoje, kur brigadininku dirba E. Jeseckas. Giliuose brigados žymi dalis pašarų, derliaus liko neuimta, laukuose. Kodėl? Todėl, kad nebuvo kontrolės, nebuvo tvirtos, vadovaujančios rankos. Ką gi veikė valdybos pirmininkas L. Klimka, partinės organizacijos sekretorius P. Kazlauskas? Gaunasi išvada, kad beveik nieko.

Daug triūso įdėda, tikrai nuoširdžiai dirba kiaulių augintojos S. Greibutė, A. Rauplienė, L. Andrijanova. Joms padėda Vl. Rauplys, G. Babachinas, kurie valo gardus, kreikia. Tačiau ką gali padaryti jie vieni, jei kiauлідėse išlūžę gardai, nepristatomi laiku pašarai, neįrengti poilsio kambariai. O fermos vedėjui St. Lašui pašarų, pakratų pristatymas mažiausiai rūpi. Jis daugiau kaip po savaitę išbūna Leningrade su kolūkio mašinomis, prekiauja ten obuoliais. Štai dėl ko atsilieka kolūkyje su kiaulių gamyba.

— Reikia darbo chalutų, batų, įrenkite raudonuosius kampelius, — vos ne kasdien kreipdavosi į pirmininką L. Klimką, valdybos narius geriausios karnių melžėjos F. Martinonienė, P. Sabčiukienė, L. Poškaite, I. Rakalskytė, J. Karužaitė ir kt. — Fermose daug mėšlo, šlapia, duokite pakratų.

— Padarysim, — atsakydavo valdyboje, o padėtis nesikeitė.

Naujai išrinktai kolūkio valdybai, jos pirmininkui Povilui Žvirbliui reikia nedelsiant taisyti padėtį, organizuoti mėšlo kaupimą, jį kompostuoti. Juk iki šiol mėšlo išvežimu kiek geriau rūpinamasi vien IV brigadoje, kur brigadininku dirba Domas Greibus. Tik gerai patrešti organiniai trąšomis laukai duos gausų derlių, o tada bus visos sąlygos didinti ir gyvulininkystės produktų gamybą. Išgyvendinus visas senas klaidas, jautriai reaguojant į kolūkiečių pasiūlymus, signalus, galima bus greitai laiku pasiekti, kad buvęs atsiliekančias kolūkis iškoptų į pirmąją gretą.

P. GALVANAUSKAS
(«Stalino keliu» koresp.)

KAS UŽTIKRINA GAUSŲ CUKRINIŲ RUNKELIŲ DERLIŲ?

Praktika parodė, kad, siekiant žymiai padidinti gyvulininkystės produktų gamybą, labai apsimoka auginti cukrinius runkelius gyvulių šėrimui. Mes tą praktiškai patyrėme praėjusiais metais, bet dar labiau išplėsime cukrinių runkelių plotus šiais, trečiaisiais septynmečio metais.

Tiesa, pradžioje buvo sunkumų. Dalis kolūkiečių suabejojo šios vertingos kultūros auginimu gyvulių šėrimui.

Tačiau visi greitai įsitikino, kad cukriniai runkeliai duoda tikrai didelę naudą.

Labai svarbu cukrinių runkelių auginimui parinkti tinkamą priešėlį. Antros brigados žemdirbiai, vadovaujami brigadininko Balio Kisičiaus, praėjusiais metais cukrinius runkelius augino tose dirvose, kur prieš tai buvo sėjami rugiai, kviečiai. Jau iš rudens, prieš cukrinių runkelių sodinimą, nuskuto žiemkenčių raizienas, daugiau negu pusę šių dirvų rudeni išvežė mėšlą, jį aparė. Į likusią dirvų dalį mėšlas buvo išvežtas žiemą, o apartas tik pavasarį. Ir ten, kur mėšlas buvo vežamas ir aparlamas iš rudens, cukrinių runkelių derlių gavome visų trečdaliu gausesnį.

Praėjusį rudeni irgi gerai paruošėme dirvas, kuriose šimet bus auginami cukriniai runkeliai. Jos patreštos organinėmis trąšomis. Gerai dirba II brigados kolūkiečiai. Tiesa, šioje brigadoje mėšlas vežamas į laukus ir dabar, tačiau juo trešimetas dirvas, kur sodinsime bulves, kukurūzus, kitas vasarines kultūras. Mėšlo sukaupime, jo išvežime į laukus stropiai dirba antros brigados kolūkiečiai Stasys Užsienis, Romas Jėčius ir kt. Jie mėšlą kompostuoja su dur-

D. SKORUPSKIENĖ
«Pergalės» kolūkio agronomė,
redakcijos neotatinė žemės ūkio
skyriaus narė

pėmis, krauna į didelius kaupus, suslegia. Antros brigados žemdirbių, brigadininko B. Kisičiaus pavyzdžiu reikėtų pasekti ir I brigados brigadininkui Vytautui Gričiūnui, nes šioje brigadoje dar atsišiekama vietinių trąšų sukaupime.

Praėjusiais metais mūsų kolūkyje mėšlo kartu su kompostais buvo pagaminta 3704 tonos—kiekvienam ariamos žemės hektarui vidutiniškai teko po 5 tonas. Nedaug. Todėl pirmiausia trešėme tas dirvas, į kurias numatėme sodinti cukrinius runkelius, kukurūzus. Šiais metais pagaminsime ne mažiau kaip 5000 tonų vietinių trąšų. Jeigu pra-

ėjusiais metais vidutiniškai iš ha cukrinių runkelių gavome po 130—150 cnt, o atskiruose plotuose, kur mėšlas buvo išvežtas ir apartas iš rudens—po 200—220 cnt, tai šimet, padidinę organinių trąšų kiekį ir jas aparę iš rudens, iš ha tikimės vidutiniškai gauti ne mažiau kaip po 250 cnt cukrinių runkelių. Stengsimės, kad visi cukriniai runkeliai, tik su kultivavus dirvą, būtų pasėti anksti: balandžio pabaigoje.

Tik gerai sutvarkę organinių trąšų sukaupimą, teisingai talkydamis kitas agrotechnikos priemones, sėkmingai išspręsime žemės ūkio kultūrų, ypač cukrinių runkelių, derliaus didinimo klausimą. O to iš mūsų reikalauja TSKP Centro Komiteto sausio Plenumo nutarimai.

Pernai Biržų rajono «Raudonosios žvaigždės» kolūkis šimtui hektarų ariamos žemės pagamino daugiau kaip po 140 centnerių kiaušienos ir pagal kiaušienos gamybą rajone užėmė pirmąją vietą.
Po 24 paršelius iš savo prižiūrimų dvidešimties paršavedžių gavo praėjusiais metais pirmąjį šio kolūkio kiaušinių šėrėją Anelę Vilčinskaitę. Už šaukų darbą pernai ji buvo apdovanota Darbo Raudonosios Vėliavos ordinu. Dar didesni Anelės užmojai tretiesiems septynmečio metams: iš kiekvienos paršavedės ji pasiryžo gauti po 28 paršelius.
Nuotraukoje: Anelė Vilčinskaitė.
M. Baranauko (ELTOS) nuotr.

KOLŪKIŲ KORESPONDENTŲ POSTŲ NARIŲ SIŪLO

suomeninio kuro. Su šiuo dėmesį skiria prieauglio kuro kiekiu galima buvo priežiūrai. Tačiau «Bugai-atsivežti iš Šepetos durpių kraiko gamyklos apie 450 tyvi banda, nesirūpinama ir galvijų prieauglio priežiūrai, šėrimui. Iki vėlyvo rudens net nakties metu versliai badavo laikomi po atviru dangumi. Nors šerikai J. Kručas ir S. Jėčka dabar juos prižiūri neblogai, tačiau dėl menko pašarų kiekio versliai vis menkėja, skursta. Tvirtuose šlapia, nesirūpinama mėšlo išvežimu į laukus.

mešlo į laukus. Keistiausia, kad tokia padėtis kartojasi ir šiais metais. Nakas ir jo žmona asmeniniais reikalais vėl važinėja kolūkio automašinomis, o gyvuliai baigia paskęsti purve, mėšle. Artelės komunistai, kolūkiečiai turi tarti savo lemiamą žodį—jie tikrieji artelės šeimininkai.

J. STANKUS
A. ŠEPKUS

«Adomynės» kolūkis

Pagalvokime apie bandos gerinimą

Kiekvienas kolūkio vadovas, fermos vedėjas, norėdamas pagerinti visuomeninę bandą, didžiausią

Jeigu ir toliau bus tokia padėtis, bugailiškėčiai neturės kuo papildyti ir pagerinti visuomeninės bandos, o vietinėmis trąšomis nepatreštuose laukuose nederės gausus jautas.

Kad nevežamas į laukus mėšlas, gyvuliai braido po srutas, nusiskundžia ir kiaušinių augintojai J. Gledrys, J. Bočiulis.

J. ŠARPOKAS
K. MANTRIMAS

Jos išpareigojimai

600 KG PIENO VIDUTINIŠKAI IŠ KIEKVIENOS PRIŽIŪRIMOS KARVĖS PER DU ŠIŲ MĖNĖSIUS PRIMELŽĘ GERIAUSIA «SALAMIESČIO» KOLŪKIO KARVIŲ MELŽEJA

ALDONA JANUŠAUSKAITĖ.

IKI METŲ GALO, PRIŽIŪRĖDAMA 14 VISUOMENINIŲ KARVIŲ, JI IŠ KIEKVIENOS VIDUTINIŠKAI IŠPAREIGOJO PRIMELŽTI NE MAŽIAU KAIP PO 3800 KG PIENO.

KUPIŠKĖNŲ KOMJAUNUOLIŲ ŽYG DARBIAI

Mūsų rajono jaunimas dar buržuazijos viešpatavimo metais stojo į kovą prieš pavergėjus. Jau 1927—1930 m. m. buvo suorganizuota komjaunimo kuopelė Žalioji apylinkėje. Šiai kuopeliai vadovavo Petras Murauskas. Julė Petronytė savo prisiminimuose pasakoja, kad ji revoliucinę veiklą pradėjusi jau 1928 metais. Mokydamasi Panevėžio mokytojų seminarijoje, ji įstojo į komjaunimo gretas. Nuo 1931 iki 1934 metų buvo net tris kartus areštuota ir už komunistinę veiklą kalinama Panevėžio kalėjime.

O štai ką pasakoja buvusi pagrindinė O. Stanytė, pradėjusi pagrindinę veiklą Juodpėnų kaime: «Mūsų pusėje buvo daug jaunimo. Nuo 1935 metų mus pradeda persekioti, prasideda areštai. Suėmė ir mano septyniolikmetį brolį Kazį. Jį išvežė į Panevėžį. Nuvežė į Žaliąją girią, korė, degino, lupė nagus, tačiau jis nieko neišdavė. Po to nuteisė šešiems metams kalėti. Tokiomis ir panašiomis priemonėmis fašistiniai vadeivos bandė užgniaužti kylančią judėjimą. Bet to judėjimo sustabdyti nebė buvo galima».

Buržuazijos valdymo metais Julius Vencevičius pasirinko Karolio slapyvardį. «Aš nusprendžiau visą savo gyvenimą kovoti dėl geresnės darbo žmonių ateities,—kalbėjo jis,—būti babaimiu ir drąsiu». Ir, kaip vėliau matėme, Julius Vencevičius tokio ir buvo. Tokie pat tvirti ir stiprūs buvo ir kiti Kupiškio komjauniniai A. Baseckas, J. Pretkus, S. Gurklys, M. Baltrūnas, G. Jokantas ir kiti. Šie jaunuoliai 1940 m. įstojo į komjaunimą; deja, jų pradėtą darbą nutraukė fašistinė okupacija. J. Vencevičius ir A. Baseckas fašistai sušaudė be jokio teismo ir tardymo, vien už tai, kad jie buvo komjauniniai. Prieš mirtį Julius Vencevičius pro kalėjimo langą išmetė tuščią popirosų dėžutę, ant kurios buvo parašyta: *Neliūdėkit, juma prieš akis žviesus gyvenimas. Vokietis nebus amžinai čia. Nors mūsų laukia šaltas kaptas, bet žinome, kad kovojame už teisingą reikalą*. Žvejiškai tyčiojosi buržuaziniai nacionalistai iš septyniolikmečio komjauninio Jono Pretkaus, tačiau jis ir kalėjime deklamavo savo sukurto eilėraščius.

Didžioji laudies kova atnešė pergalę. Žuvusiųjų draugų vardai niekad neišdils iš mūsų istorijos puslapių.

Gallime didžiuotis—paskutiniaisiais metais rajone gerokai išaugo komjaunuolių gretos. Vien tik 1960 metais į komjaunimą priimta 264 jaunuoliai ir merginos, tame skaičiuje 47 kolūkiečiai, 44 darbininkai. Šiuo metu rajone yra daugiau kaip 900 komjaunuolių.

Komjaunimo organizacijos susikūrė visuose rajono kolūkiuose ir tapo aktyviais jaunimo organizatoriais kojoje už pirmalaikį septynmečio planų įvykdymą. Palyginti dar neseniai susikūrusi «Laisvės» kolūkio pirminė komjaunimo organizacija daug dirba, aiškina jaunimui Partijos ir Vyriausybės išskeltus uždavinius, pati nuolat stiprėja, plečiasi. 1960 metais ši organizacija į savo narius priėmė 6 naujus narius. Gerai dirba komjaunimo organizacijos sekretorius G. Prokofjevas. «Salamiesčio» kolūkio komjauniniai, organizavo poilsio kambarius prie gyvulininkystės fermų.

«Uogintų» kolūkio komjauniniai ir jaunimas 1960 metais išaugino 543 bekonus, 275 verselius. Jaunoji karvių melžėja Janina Pameckaitė iš kiekvienos prižiūrimos karvės primelžė po 2069 kg pieno. Puikiais «Tarybinio pirmūno» kolūkio gyvulininkystės darbuotojų G. Kairytės ir R. Žalinkevičiūtės laimėjimais didžiuojasi visas rajono jaunimas.

Sutinkaht Tarybų Sąjungos Komunistų partijos XXII-jį suvažiavimą, pirminių komjaunimo organizacijų ir komjaunimo aktyvo pirmoji pareiga—tinkamai organizuoti sėkmingą socialistinių išpareigojimų vykdymą, konkrečiai darbe auklėti ir mokyti jaunimą. Tai mūsų, komjaunuolių, šventa pareiga!

A. BOČIULIS
LLKS rajono komiteto sekretorius

Ne važinėti, o kaupti

—Blogi šimet keliai... Nekas liks ir iš automašinų, jei pradėsime važinėti į Šepetos durpių kraiko gamyklą atsivežti kraiko,—kiekvieną kartą itikinamai paaiškina «Adomynės» kolūkio pirmininkas Julius Nakas, kai visuomeninių galvijų augintojai primena, kad tvirtuose pilna purvo, srutų.

Noromis nenoromis, tačiau tenka nusileisti pirminkui, patikėti jo žodžiais. Juk jis — šeimininkas. Bet pats J. Nakas netiki savo žodžiais. Jis kolūkio transporto negaili... tik asmeniniams reikalams. Vlen praėjusiais metais kartu su žmona kolūkio automašinomis net 60 kartų važiavo į tėviškę. Tas sudaro 6000 km, sunaudota 1560 kg vi-

ŠVIESA ANT LĖVENS KRANTŲ

Kada apylinkės kolakiečiai susijungė į bendrą gyvena gražiai ir kultūringai — „Aukštaičių“ koloniją. O kiek motociklų, aki, nieks tada, tur būt, dviračių — sunku išskaičiuoti nepagalvojo, jog po čiuoti, išrokuoti! Motociklų metų ant aukšto Lėvo lais dabar dumia ir J. Javens kranto išaugo nauja, valackas, ir K. Jurkevičius, ir V. Burkauskas, ir J. Vanagas, ir V. Garnius laikus, Vincas Petruskas, ir daugelis kitų. Tais darbais, energin-

— Badavo, jeigu nori pasistatyti kokią lašnelę, širdžiu darbu stipriną tai statyk, kad geras, ant kokio nors kriaušio prie pat vieškelio, o kitur nei negalvok — neduos... O ir už tą žemės pėdą tek-davo upės prakaito pralieti. Negi duos kas tau dykai! Ech, ką čia ir kalbėti. O dabar — bile tik statais: kolakis geriausia sklypą išskirsi!..

Vinco Petrausko mintims negalima nepritari. Apie tai gerai žino ir Vera Julevičienė, ir Ursulė Jokubkaitė, ir daugelis daugelis kitų.

Kadaise apie Palėvenės bažnyčią esančios žemės priklausė dvarininkams. Buržuazijos valdymo metais į jas negalima buvo nei kofos įkelti. Tačiau kai susikūrė „Aukštaičių“ kolakis, tose anksčiau dvarininkijai priklausančiose žemėse buvo pradėta planuoti ir statyti kolakio gyvenvietę. Kolakiečiams J. Paskachimui, S. Muraškai, S. Bukui, A. Butkevičiui ir kitiems buvo išskirti žemės sklypai, paskirtos pinigines paskolos, statybinė medžiaga. Per trumpą laiką išaugo net 17 naujų gyvenamųjų namų. Juose šviečia elektra,

groja radijas, kolakiečiai ringai. O kiek motociklų, aki, nieks tada, tur būt, dviračių — sunku išskaičiuoti nepagalvojo, jog po čiuoti, išrokuoti! Motociklų metų ant aukšto Lėvo lais dabar dumia ir J. Javens kranto išaugo nauja, valackas, ir K. Jurkevičius, ir V. Burkauskas, ir J. Vanagas, ir V. Garnius laikus, Vincas Petruskas, ir daugelis kitų. Tais darbais, energin-

Prieš ketvirtą metų kolakijoje buvo įsteigta savišalpos kasa, išrinkta jos valdyba. Nors iš pradžių mažai kas ja tikėjo, bet šiuo metu jau visi įsitikinę jos reikšme. Yra sudaryti grūdų ir pinigų fondai. Nusenusiems kolakiečiams ar laikinai nusilusiems darbingumo žmonėms išduodamos pašalpos. Tuo jau pasinaudojo O. Bučinskienė, E. Grišauskienė, A. Daugelavičienė, A. Griškevičius ir kiti. Po 1500 rublių (sena valiuta) buvo duota pašalpa kolakiečiams gyvulių išgljimui. Nepamirškami kolakiečiai ir ligos atveju. Vien 1960 metais pagal biuletenius jiems buvo išmokėta 4024 rubliai (sena valiuta) ir 3932 kg grūdų.

Kolakiečiai patenkinti. Jie aiškiai mato, kad tik tarybinė santvarka į jų namus atnešė šviesą. Laimingi rytoj jie ateis prie rinkiminų urnų.

B. BAKANAVIČIUS
„Aukštaičių“ kolakio savišalpos kamos pirmininkas

NEŽAISKITE SU UGNIMI

Jrėngė Palėvenėje, kur visada giau kaip benzilėje kultūros namus, tačiau kino aparatinės niekaip neįstengia užbaigti. Sienoje iškirto keturias skylės ir šaldo žiūrovus. Dabar kinoseansų metu aparatūra montuojama scenoje, kur visada gausu pašalininių asmenų. Ypatinai prie aparatūros mėgsta būti tie, kurie seansų metu traukia popirosą po popiros. O juk čia pat kinofilmai, kurie dega ne blo-

noje, kur visada gausu pašalininių asmenų. Ypatinai prie aparatūros mėgsta būti tie, kurie seansų metu traukia popirosą po popiros. O juk čia pat kinofilmai, kurie dega ne blo-

Iš nepaskelbtų laišku redakcijai

Redakcijoje gautame mas, kad laiške iškelti laiške buvo rašoma, kad faktai atitinka tikrovę. Kolakio pirminė komjaunimo organizacija savo susirinkime apsvairstė N. Janušauskaitės poelgius ir nutarė perduoti ją svarstyti aukštesniems komjaunimo organams.

Pasiuntus laiško nuorašą komjaunimo rajono komitetui, gautas atsakymas:

Redakcija gavo laišką, kuriame aštriai buvo kritikuojamas Kupiškio vieštosios gamyklos sandėlininkas Zigmąs Krasauskas už grubų elgesį su šoferiais ir darbininkais, už keiksmus ir burnojimus. Į pasiųstą laiško nuorašą vieštosios gamyklos di-

rektorius P. Vitkauskas praneša redakcijai, kad Z. Krasausko adresu iškelta kritika yra teisinga. Gamyklos administracija Z. Krasauską išėjo. Vietinio profsąjungos komiteto leidžiamame stenlaikraštyje „Gamybininkas“ jis susilaukė pelnytų kritikos.

Šiaulių miesto moksleivių tarpo labai populiaru yra jaunųjų technikų stotis. Čia veikia aviamodelizmo, radiotechnikos, fotomėgėjų, kinodemonstruotojų bei motociklininkų būreliai, kuriuose užsiminėja daugiau kaip šimtas miesto moksleivių. Artimiausiu metu pradės darbą ir kinooperatorių būrelis.

Nuotraukos: radiotechnikos būrelis nariai — Močys Balčiūnas, Algis Laurutis ir Jonas Povilaitis konstruoja trumpųjų bangų radijo siųstuvus.

K. Liubšio (ELTOS) nuotr.

Iš vienos dienos pašto

Prieš porą metų baigęs Vabalninko žemės ūkio technikumą, Leonas Petkevičius dirbo zootechniku M. Melnikaitės v. kolakijoje. Dabar jis grįžo į gimtąjį „ALIZAVOS“ kolakį ir energingai įsijungė į darbą.

V. KARUTIS
□□□

Antano Vasylio šeima „TARYBINIO PIRMŪNO“ kolakijoje garsėja kaip viena iš darbščiausių. Štai dėl ko šeimos nariai gauna didelę pajamą už darbdarinius. A. Vasylio sūnus Algis nusipirko motociklą, Viktoras — akordeoną, o trečiaasis sūnus jau įsigijo ir lengvąją mašiną „Pobieda“.

V. VILEIKIS
□□□

Prižiūrodama 20 veršelių, „MŪSŲ RYTOJAUS“ kolakio narė Julija Černienė tikrai stropiai ir sąžiningai dirba. Jai padeda ir jaunylis sūnus Rimutis, ir dukra Nijolė. O kada pateisins draugų patikėjimą darbe Genė Petrušienė, Juzė Leikienė, Ona Šimonienė ir jos dukra Aldona?

G. JONAITYTĖ
□□□

Baigusi 8 klases, Stasė Virbickaitė pasiliko dirbti gimtajame „SKODINIO“ kolakijoje. Jei iš pradžių ji dirbo melžėja, tai dabar jai patikėtas vadovavimas fermai. Ką Stasei galėtų pasakyti D. Šimaškaitė ir P. Gudas, kurie, pabūgę pirmųjų sunkumų, išėjo dirbti į Kupiškį?

A. ŽIUKAS
□□□

Kiekvieną vakarą ŠIMONŲ klube-skaitykloje, kuriai vadovauja B. Bukauskaitė, pildoma žmonių. Jie čia skaito laikraščius, žurnalus, keičia knygas.

V. GUDAS

MŪSŲ KANDIDATAI

JAUNOSIOS KARTOS AUKLĖTOJA

— Pulki pedagogė, nemainoma jaunosios kartos auklėtoja, pavyzdys darbe ir gyvenime — taip apibūdino Subačiaus gyvenvietės rinkėjai savo skaitlingame susirinkime Oną Užtupaitę, išskeldami ją kandidatui į rajono DŽD Tarybos deputatus.

Komunistiškas principingumas darbe, meilė jaunimui, atidumas eliniam dar-

bo žmogui — tai pagrindiniai komunistės Onos Užtupaitės bruožai. Už nuopelnus pedagoginiame darbe neseniai Subačiaus vidurinės mokyklos direktorė Ona Užtupaitė buvo apdovanota „Garbės ženklų“ ordinu.

Jos kandidatūrai Subačiaus gyvenvietės darbininkai ir tarnautojai vieningai pritarė.

P. PETRULIS

Energinga mergina

Nerasi Subačiaus gyvenvietėje nei vienos šeimos, kur nebūtų skaitoma tarybinė knyga.

— Net 700 skaitytojų turime, — sako bibliotekos vedėja Regina Burbaitė.

Tai daug ką pasako. Kad pasiektų tokį skaitytojų skaičių, mergina įdėjo daug darbo ir širdies.

Prieš kurį laiką susirinkę Subačiaus gyvenvietės darbo žmonės savo kandidatui į Subačiaus gyvenvietės Darbo žmonių deputatų tarybos deputatus pasiūlė Reginę Burbaitę.

— Ji pateisins mūsų viltis, — kalbėjo subačiačiai.

K. JONAITIS

JIE—VISUR PIRMIEJI

Ignas Audickas jau turi 70 metų. „Žadeikių“ kolūkyje jis žinomas kaip energingas ir atkaklus žmogus. Praėjusiais metais šis kolūketis laukinystėje išdirbo net 345 darbdarinius.

— Mūsų Ignas ir šįmet dirba iš širdies, — kalbama apie Audicką kolūkio valdyboje.

Taip pat, kaip darbštus kolūketis, artelėje žinomi I brigados kolūketis Juozas Višteinūnas, II brigados — Emilija Varnytė, III brigados — Marytė Bieliauskaitė ir daugelis kitų. Tai jie praėjusiais metais kolūkyje išdirbo daugiausia darbdarinių.

Neblogų laimėjimų veislinių

kiaulių priežiūroje pasiekė Elvyra Vaivadienė, kuri jau 1961 m. iš kiekvienos veislės kiaulės gavo po 20 paršelių.

— Šiais metais, — sako E. Vaivadienė, — tikiuosi pasiekti dar geresnių rezultatų.

Neatsileka nuo jos ir kita kolūkio paršelių augintoja B. Varnienė, kuri šiais metais iš kiekvienos veislės kiaulės pasiryžusi gauti net po 24 paršelius.

Tai darbštus žmonės. Jų pavyzdžiu reikėtų pasekti visiems kolūketiams.

O. LIEPAITĖ
A. ŠPOKAS

KORESPONDENTO

DARBO PLANAS

Kovo mėnuo — pavasario mėnuo. Tai svarbiausias laikotarpis ruošiantis pavasario sėjai, kaupiant vietines trąšas. Tais metais, kada pavasaris būna ankstyvas, kovo pabaigoje jau prasideda lauko darbai: i žiemkenčius sėjamos trąšos, o taip pat daugiamečių žolės.

Neseniai įvykusio TSKP Centro Komiteto sausio Plenumo dokumentai yra nepaprastos svarbos medžiaga, kartu liečianti ir mūsų rajoną. Eilėje rajono kolūkių šiais metais atsiliekama gyvulininkystės produktų gamyboje, daug kas nepadaro didinant laukų derlingumą.

Draugai korespondentai, rašykite apie tai, kas daroma jūsų kolūkiuose, kad žymiai būtų padidintas grūdinių kultūrų derlingumas. Prisiminkite, kad svarbiausias veiksny, didinant visų kultūrų derlių, yra vietinės trąšos. Rašykite apie tai, kas daroma jūsų kolūkyje, kad būtų panaudoti visi esamieji rezervai laukų derlingumui kelti, pieno ir mėsos gamybai didinti. Kiekvienas kaimo korespondentas turi siekti, kad pirmųjų darbo patyrimas būtų paskleistas visuose darbo baruose. Visuomet prisiminkime, kad jeigu visuose kolūkiuose, visose laukininkystės brigadose būtų pasiekiami tokie rezultatai, kokius pasiekia pirmūnai, tai visur būtų sėkmingai įvykdyti ir viršyti prisilmtieji įsipareigojimai. Plačiau įdiekime pirmųjų darbo patyrimą į gamybą, plačiau rašykite apie juos.

Drausiau kritikuokite tuos kolūkių vadovus, kurie neišnaudoja esamų vietinių rezervų žemės ūkio produktų gamybai didinti, neorganizuoja, kad kolūkyje būtų pasiekiami tokie rezultatai, kokius pasiekia pirmūnai. Rašykite apie tai, kaip jūsų kolūkyje kovojama už tai, kad kiekvienam ariamos žemės hektarui būtų pagaminta ne mažiau kaip po 10 tonų organinių trąšų.

„Stalino keliu“ redakcija

KUPIŠKIO RAJONO SPAUDOS DIENOS PASITARIMO DALYVIŲ KREIPIMASIS

**Į visus rajono ryšių darbuotojus,
komjaunimo ir profsąjungines organizacijas
bei visuomeninius spaudos platintojus**

Komunistų partija ir Tarybinė vyriausybė kelia užduotį: visai mūsų liaudžiai, o taip pat spaudos, ryšių darbuotojams siekti vis naujų laimėjimų, padėti organizuoti plačiasias dirbančiųjų mases TSKP Centro Komiteto sausio Plenumo nutarimams įgyvendinti, naujomis pergalėmis sutikti artėjantį TSKP XXII suvažiavimą.

Spaudos platinimo rajone rezultatai parodė, kad, aktyviai padedant partiniam aktyvui, ryšių darbuotojai, o taip pat visuomeniniai spaudos platintojai įmonėse, įstaigose ir kolūkiuose palyginti per trumpą laiką pasiekė neblogų rezultatų platinant tarybinį spausdintą žodį.

Sumaniai organizavo spaudos platinimą visa eilė rajono ryšių skyrių, kaip, pavyzdžiui, Palėvenės ryšių skyrius (viršininkas drg. A. ŽEBRYŠ), Maksyčių ryšių skyrius (viršininkas drg. S. ŠIMONIS), Šimonių ryšių skyrius (viršininkė drg. G. LAPENIENĖ) ir kt.

Gerų rezultatų, platinant tarybinę spaudą, pasiekė „Tiesos“ kolūkių laiškanėšė Paulė ŠTILINIENĖ, „Žalgirio“ kolūkyje — visuomeninis spaudos platintojas Jonas DŽIUGELIS, „Sakalo“ — Milda SKAR-DŽIUVIENĖ, VI. Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos — Genė VILČINSKIENĖ, „Aukštaičių“ kolūkių — Elena PUTNYTĖ, „Adomynės“ kolūkių — Milda LAPIENYTĖ ir kiti.

Plačiai išvystytas rajone masinis politinis darbas pa-

kele laikraščių ir žurnalų prenumeratą iki 831 egz. kiekvienam takstančiui gyventojui. Palyginus su praėjusių metų tuo pačiu laikotarpiu, t. y. 1960 m. sausio 1 d., prenumeratorių skaičius takstančiui gyventojui padidėjo 200. Dabar kartu su mažmeniniu pardavimu rajone 1000 gyventojų tenka 843 egz. laikraščių ir žurnalų.

Mes, pasitarimo dalyviai, TSKP XXII suvažiavimo garbei įsipareigojame pasiekti, kad šių, trečiųjų didingojo septynmečio metų trečiojo ketvirčio pabaigoje neliktų rajone nei vienos šeimos, neprenumeruojančios laikraščių bei žurnalų, stengtis, kad periodinė spauda būtų prenumeruojama ilgesniems terminams. Mes kovosime už tai, kad laikraščiai pasiektų skaitytoją tą pačią dieną; užtikrinsime, kad laiškanėšiams būtų sudarytos tinkamos darbo sąlygos, įvestas progresyvus darbo apmokėjimas.

Mes, pasitarimo dalyviai, kreipiamės į visus rajono ryšių skyrius, spaudos platinimo darbuotojus, visuomeninius spaudos platintojus, o taip pat į komjaunimo, profsąjungines bei kitas organizacijas, skatinami aktyviai įsijungti į šį garbingą spaudos platinimo darbą, ir užtikriname partijos rajono komitetą, rajono vykdomąjį komitetą, kad mūsų užmojai, spaudos platinimo darbe bus garbingai įvykdyti.

(Kreipimasis priimtas rajoninės Spaudos dienos dalyvių pasitarime).

Ruoškimės stoti į aukštąsias MOKYKLAS

Kupiškio VI. Rekašiaus vardo vidurinėje mokykloje organizuojami 3,5 mėn. vakariniai kursai, kurių klausytojams bus dėstomi visi dalykai, reikalingi įstoti į visas aukštąsias mokyklas, pasirenkant bet kurią specialybę. Į kursus priimami baigusieji vidurines mokyklas arba technikumus ir kurie iki š. m. rugsėjo mėn. 1 d. turės bent 2 metų darbo stažą. Pareiškimus reikia paduoti VI. Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos direktoriui iki kovo mėn. 12 d., nurodant gyvenamąją bei darbo vietas ir einamasias pareigas. Prie pareiškimo būtina pridėti atestato arba technikumų diplomo notarialinį nuorašą, įmonės arba įstaigos nukreipimą mokymuisi, charakteristiką, pažymėjimą apie darbo stažą.

Pageldautina, kad kolūkiai bei įmonės į kursus pasiųstų tuos jaunuolius, kurie pasižymi darbe ir kurie numatomi stoti į aukštąsias mokyklas, kaip kolūkių bei įmonių stipendininkai.

Kursuose dėstys tik aukštąjį mokslą baigę specialistai. Kursantai bus suskirstyti grupėmis, ir jiems bus dėstomi tik tie dalykai, iš kurių reikės laikyti stojamuosius egzaminus (kokius egzaminus, stojant į aukštąsias mokyklas, pasirinkus atitinkamą specialybę, reikės laikyti ir kitą informaciją galima gauti VI. Rekašiaus vardo vidurinėje mokykloje).

Užsėlimai vyks 3 kartus per savaitę po 4 akademines valandas į dieną. Už kursus kursantams reikės mokėti. Kuo bus daugiau kursantų, tuo mokestis už kursus bus mažesnis. O jei nesusidarys 15 asmenų grupė, kursai nevels.

STALINO KELIU

4 psl. 1961 m. kovo 4 d.

KUBOS RESPUBLIKA.
Į San-Francisko kooperatyvą, esantį netoli Monsaniljo, atvyko nauja technika.

V. Volodkino (TASS) nuotr.

PIONIERIŠKAS DVIMETIS —

Pionieriaus raudono kaklaraiščio trys kampai reiškia komunizmo statytojų trijų karių tvirtą draugystę. Štai kodėl kiekvieno pionieriaus karšta širdis turi atsilipti į visus įžymius įvykius mūsų šalies gyvenime.

Šiandien, kada visa mūsų tarybinė liaudis didžiuliais žygdarbiais pasitinka Partijos XXII suvažiavimą, mūsų jaunieji pionieriai negali stovėti nuošalyje. Juk suvažiavimo išvakarėse suels lygtai metal, kaip mūsų šalyje buvo paskelbta pionierių dvimečio diena. Leningrado pionierių iškelta iniciatyva turi būti palaikyta visų mūsų pionierių draugovių ir būrių. Pionieriai turi stengtis, kad suvažiavimo atidarymo dieną kiekviena pionierių draugovė iškilmingai raportuotų kolūkių ir miestų komunistams apie tai, kaip jos narai mokosi, dirba, kaip bręsta jaunųjų leniniečių komunistinio charakterio bruožai.

Todėl rajono pionierių taryba siūlo visiems pionieriams: lenktyniaukime dėl teisės raportuoti Partijai, liaudžiai apie mūsų dvimečio darbus. Mes, visi rajono pionieriai, vieningai priėmė dvimečio planą, turime kovoti dėl būrio, draugovės septynmečio palydovo vardo gavimo, tuo tikslu atliekant didelį, visuomenei naudingą darbą.

Ką gali nuveikti mūsų rajono pionieriai? Jie gali tyrinėti savo apylinkių revoliucinę praeitį, susipažinti su didžiųjų revoliucijos vadų gyvenimu, veikla. Būtinai visose mokyklose įrengti Lenino kampeilius, parodėles, dar gražiau išpuošti raudonuosius pionierių kambarius.

Rajono pionierių taryba ir rajono pionierių aktyvas įsipareigoja iki spalio 17 d. d. kurti visose rajono mokyklose Lenino kampeilius, surinkti daug įvairios medžiagos iš Vladimiro Lenino gyvenimo.

Jaunieji leniniečiai, sukruskite ir prisidėkite prie šios iniciatyvos! Juk jūs taip pat domitės savo organizacijos istorija, pirmaisiais mūsų rajono pionieriais, tais, kurie žuvo dėl mūsų laimingo gyvenimo sukūrimo, ir tais, kurie dabar dirba komunistinėse brigadose, kolūkiniuose laukuose. Todėl būtų labai puiku, jei pionieriai surinktų šią medžiagą, ir artimojoje ateityje dienos šviesą išvystų Kupiškio rajono pionierių organizacijos metraštis.

Labai gerai, kad pionieriai draugauja su rajono kolūkinės gamybos žymūnais, rajono pramonės darbininkais. Bet to dar nepakanka. Juk pionierius turi gerai mokytis, dirbti visuomeninį darbą. Jaunieji leniniečiai, stikime, kad nei vieno iš jūsų tarpo nebūtų antramečio, kad į garbingus pionieriškus darbus įsijungtų visi draugovių, būrių pionieriai. Ir ne tik pionieriai, bet ir visi vaikai.

K. JURĖNAS
Kursų vadovas

Santuokos numatomos įregistruoti 1961 m. kovo 11 d.

Kučinskas Petras, Kazio s., gimęs 1923 m., gyv. Kupiškio raj., Urneniškių km., su Petronyte Vanda, Jono d., gimusia 1930 m., gyv. Kupiškio raj., Buožių km.
Stašys Antanas, Jono s., gimęs 1936 m., gyv. Kupiškio raj., Petrošiškių km., su Vogulyte Irena, gimusia 1932 m., gyv. Kupiškio raj., Alizaroje.

Antanavičius Antanas, Vinco s., gimęs 1934 m., gyv. Kupiškio m., P. Pajarsko g. vėjo Nr. 90, su Ta-

mošiūnaite Genovaitė, Albino d., gimusia 1939 m., gyv. Kupiškio raj., Tuity km.

Santuokos numatomos įregistruoti 1961 m. kovo 18 d.

Junokas Bronius, Jono s., gimęs 1934 m., gyv. Kupiškio raj., Puknių km., su Baltrūnaite Paulė, Prano d., gimusia 1925 m., gyv. Kupiškio raj., Puknių km.

Stašys Juozas, Antano s., gimęs 1925 m., gyv. Kupiškio raj., Akmonų km., su Gnižinskaite Eugenija, Kazio d., gimusia 1925 m., gyv. Kupiškio raj., Lukonių km.

Eizinas Jonas, Stasio s., gimęs 1930 m., gyv. Kupiškio raj., Niūšų km., su Melaikaite Stefanija, Kazio d., gimusia 1936 m., gyv. Kupiškio raj., Žemariškių km.

Dabartiniais metais rajono pionieriai tikrai puikiai padirbėjo visuomenei naudingame darbo bare. Jų rankomis išauginta tūkstančiai triušių, surinkta šimtai tonų metalo laužo, makulatūros. O juk tai nauji traktoriai kolūkiniam kaimui, naujos puikios knygos jums patlems skaityti ir mokyti.

Draugovės, geriausiai padirbėjusios ir iškovojusios garbingą septynmečio palydovo vardą, gaus teisę virš savo mokyklos uždegti penkiakampę raudonąją žvaigždę. Todėl jau dabar įsų pareiga, jaunieji leniniečiai, Partijos XXII suvažiavimo proga siekti, kad viso rajono draugovės vieningai išeltų „į septynmečio orbitą“, kad raudonojo žvaigždės sužėrėtų virš visų rajono mokyklų, kad mūsų rajono pionierių organizacija spalio 17-osios dienos išvakarėse taptų „Pionieriška rubino žvaigždžių respublika“.

V. ŠVEDIENĖ
Rajono pionierių tarybos pirmininkė

Redaktorius S. ZAUKA

K. t. „AUŠRA“

„TAMANGAS“, kovo 7 ir 8 d. d.

„DUONA IR ROŽĖS“, kovo 9 ir 10 d. d.

„ŽMOGAUS KRAUJAS — NE VANDUO“, kovo 11 ir 12 d. d.

Pirmadienį, kovo 6 d. 19 val. KULTūros UNIVERSITETE (k. t. „AUŠRA“ patalpose): 1. Paskaita „SAPNŲ KILMĖ“ (paskaitininkė gydytoja A. VERPIOTIENĖ). 2. Meninis kinofilmas. Dalyvauja ateistinio fakulteto klausytojai.

Pageidaujant susituokiantiems, civilinės metrikacijos biuro santuokos akto surašymo metu gros orkestras arba kaimo kapela. Išlaidas, susijusias su orkestro arba kapelos dalyvavimu, apmoka jaunavedžiai.

Civilinės metrikacijos biuras

Parduodamas gyvenamasis namas ir kiti ūkiniai pastatai. Kreiptis adresu: „Sakalo“ kolūkis. Blyzgės vienkiemis, Jonas Baltrūnas.